

Vážené
Městské ředitelství
Policie České republiky Praha
via
Městské ředitelství
Policie České republiky Brno
Příční ul., Brno

Brno, dne 21. 3. 2005

Trestní oznámení na právnickou osobu Koruna Česká, Monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska - provozce internetových stránek www.korunaceska.org./diskuze.asp. pro podezření

- z trestného činu hanobení národa, rasy a přesvědčení par. 198 tr. z., (1), odst. b)
- z trestného činu podněcování k nenávisti vůči skupině osob, par. 198a (1) a (2)
- z trestného činu šíření poplašné zprávy par. 199 odst.(1)
- z trestného činu pomluvy par. 206
- z trestného činu poškozování cizích práv par. 209, odst. (1)
- z popírání základních práv Listiny práv a svobod, dále citovaných
- z trestného činu veřejného popírání, zpochybnění nacistického genocidia nebo jiných zločinů nacistů prostřednictvím organizace DAF-NSDAP par. 261a

Na internetových stránkách stranu t. č. zastupují pánové Václav Srb předseda strany, dále Petr Nohel a David Hibsč. Bydliště pánů lze zjistit např. z volební kandidátky strany do Senátu ČR, Eurovoleb atd.

1. oznamovatel: Česká strana národně sociální, krajský výbor Brno, právnická osoba zaregistrovaná na MV ČR, zastoupená činovníkem RNDr. Josefem Skalníkem, bytem Bílovice nad Svitavou, Komenského 48
2. oznamovatel: PhDr. Jiří Jaroš (Nickelli), bytem Bílovice nad Svitavou 124

Odůvodnění:

Úvod.

Již delší dobu vyvíjí v České republice činnost politické seskupení Koruna Česká. Monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska. (Dále jen monarchisté.) Její činnost charakterizuje především frontální útok na všechny demokratické skupiny republiky. Veřejně vyhlašovaným cílem monarchistů je odstranění republikánsko demokratické formy státu a nastolení monarchie, údajně parlamentní. Ač hláсанé prostředky k dosažení cíle jsou označovány za demokratické formy (parlamentní volby atd.), cíl sám je totální popření stávající formy státu, zakotvené v Ústavě, totiž popření svrchovanosti státní moci České republiky (Ústavní systém České republiky, str. 63) a nahrazení této

svrchovanosti svrchovaností monarchie na jiném právním základě, nežli je právní základ platný. Již z tohoto hlediska samotného Česká strana národně sociální, stejně tak i druhý oznamovatel, považují registraci monarchistů ve státě nejen za nelegální, ale rovněž za nelegitimní. Z tohoto hlediska se žádají kompetentní orgány o nové prošetření registrace monarchistů a o případný zákaz tohoto seskupení a jeho veřejné činnosti.

K podezření z trestného činu hanobení rasy, národa a přesvědčení oznamovatelé uvádějí toto:

- oznámení monarchisté na internetu šíří - dávají prostor k šíření - následujícím hanobením

na str. 2 z 66 dne 14. 3. 05 - „Český král je prostě právně vládcem i ve Slezsku, a to bez ohledu na to, zda si to jeho občané na Polské straně uvědomují či nikoliv... Je však ale jasné, že panovníkem Česka (a tedy i Kladska) je Český, nikoliv Polský král. Zda-li však jím nárokové území podle dnešních měřítek leží na území jiné „republiky“, je vedlejší“. Konec citace.

Oznámení monarchisté se na tomto místě dopouštějí hned několika hanobení.

- hanobí stávající státní formu České republiky
- hanobí stávající formu Republiky Polsko (Rzeczypospolita Polska)
- hanobí občany Republiky Polsko
- hanobí státní formu republiky obecně tím, že ji citují v uvozovkách

Mezinárodní právní stav totiž nezná žádného stávajícího „Polského krále“ ani stávajícího „Českého krále“, neboť taková státní forma v Evropě neexistuje. Futurologie neomlouvá. Tyto představy mohou monarchisté diskutovat interně v soukromí, nesmí je však prezentovat na veřejnosti, neboť tím hanobí jednak občany Republiky Polsko, žijící na území Kladska, jednak občany České republiky, jednak tím hanobí oficiální název České republiky (mezinárodně ani vnitrostátně nejsme „Česko“, nýbrž Česká republika. „Česko“ jako slangové mediální označení, mající původ v hitlerovském „Tschechei“. Je to nepřípustný název v diskuzi o programu politické strany. Je přípustné v bulváru v médiích nižšího řádu.) Závažnější ovšem je hanobení občanů obou států. Občané obou států zvolili a volí republikánsko demokratickou státní formu vlády lidu a z lidu a pro lid. Je nepřípustné napadat tuto volbu bez ohledu na uvědomění občanů, tj. bez ohledu na volbu občanů. Je to popírání stávající formy vlády a volby občanů obou států. Hlásané hanobení popírá legitimní právní stav obou států jak z hlediska vnitřní legitimacy práva jednotlivých států, tak z hlediska mezinárodně právní legitimacy.

K podezření o hanobení, šíření poplašné zprávy a popírání zákonů ČR:

Další hanobení občanů České republiky představuje výrok na str. 4 z 66, 14. 3. 05, „V naší společnosti je dnes doslova hon na

šlechtu... Ano, hon na šlechtu je vskutku nesmyslný a hlavně neopodstatněný... Ani stát se nechová lépe. V restitucích vrací kdekomu polorozpadlé chatrče, jen aby se o ně nemusel starat, ale velké a krásné domy jak zámky si nechává pro sebeprůhlednějšími záminkami pro sebe, jen aby o ně nepřišel. Šlechta si svůj majetek zaslouží, patří jí, sebrali jí ho stejně jako velkému počtu nás neurozených."

Monarchisté se tu dopouštějí hned několika činů:

- jednak hanobí občany České republiky dělením na urozené a neurozené. Občané ČR jsou si před zákonem rovni od roku 1918, a to podle zákona č. 61/Sb. z. a n. z 10. 12. 1918 dle něhož bylo „zrušeno šlechtictví a řády, jakož i veškerá z nich plynoucí práva“. Monarchisté veřejně popírají platný zákon ČR, nástupníka ČSR. Lze to rovněž kvalifikovat jako projev sociálního rasismu, přinejmenším kastovníctví.

Monarchisté šíří poplašnou zprávu o chování se státu České republiky tím, že nepravdivě oznamují neexistující hon na šlechtu. Ve státě nikdy žádný hon na šlechtu nemohl probíhat již tím, že jde o neexistující, zákonem zrušenou, společenskou třídu-vrstvu. Pokud monarchisté označují za hon na šlechtu nevracení nacistických restitucí těchto rodin, které prokazatelně kolaborovaly s nacismem, je to podvod, klamání veřejnosti a úřadů, neboť těmto se nevrací majetek dle platných dekretů, zejména dle ústavního dekretu 33/1945 Sb., dekretu 5, 12, 16, 108 a dalších. Stát v restitucích důsledně rozlišil neprovinění se a provinění proti dekretům a dle toho vydával majetky. Rodiny Belcredi, Mensdorffů, Schwarzenbergů, Lobkoviců atd., dostaly majetek dle dekretů. Rodiny Bucquoy, Walderode, Colloredo, Kinsky U.F., Rohan, Hohenlohe, Schamuburg-Lippe, Harrach etc. nedostaly majetek rovněž dle dekretů. Stát nevykonává žádný hon na šlechtu. Zpráva monarchistů je poplašná, nepravdivá, neboť informuje lživě o neexistujících zákrocích státu a o neexistující společenské štvanci na šlechtu. Zpráva je účelová, vymyšlená, nepravdivá, poplašná, hanobící stát a občany.

Monarchisté hanobí „skupinu evangelíků, která nejeví ani dnes zájem o kontextuální výklad dějin“, konec citace str. 4, 14. 3. 05. Jde o hanobení skupiny osob dle vyznání, tudíž o hanobení národa, rasy a předsvědčení.

Stejně tak jde o popírání platného zákona ČR z roku 1918 - „další výhodou by bylo znovuoobnovení institutu šlechtictví, které by co odměna (třeba místo trapných presidentských plaket 28. října), doplňovalo plochou strukturu společnosti...“

Zde monarchisté hanobí nejenom platný zákon ČR, občanskou strukturu společnosti, ale též vyznamenání státu vážící se k významnému datu 28. října 1918 - datu založení státu. Monarchisté hanobí funkci hlavy státu - prezidenta republiky, str. 7 „President je pouhý úředník, kterému skončí pracovní doba, za pár let i funkční období... Za své činy je téměř nepostižitelný.“ Konec citace.

Monarchisté určují na český trůn Habsburky, kteří již Washingtonskou deklarací byli označeni jako zdegenerovaná dynastie, bez nároků na vládu v českých zemích - str. 8.

Monarchisté provádějí rasovou diskriminaci Romů návrhy kočování, a na druhé straně násilnou integrací a zaváděním ohraničených prostor pro Romy - str. 9 a 12
Monarchisté hlásají nesouhlas s adopcí dětí homosexuálních párů a hlásají genetické hledisko panovníka jako základní kámen monarchie - tedy genetický rasismus „Genetické hledisko je jeden ze základních kamenů monarchie, naprostý protiklad k republice“ - toto splňuje jednoznačně hanobení národa, rasy a přesvědčení, str. 15.

K trestnému činu pomluvy:

...„kdyby místo presidenta a jeho vyznamenání byl na Hradě Král, rozhodně by byl obřad důstojnější a protože Král vyznamenává mimo jiné i pasováním do šlechtického stavu, který je morálně poměrně hodně závazný, dostalo by se takové opravdu jen těm, kteří si to opravdu zaslouží...“ str.20. Jde o pomluvu státního aktu presidentského vyznamenání na Pražském hradě z nedůstojnosti a z nezaslouženosti vyznamenaných. Další čin pomluvy viz - označení legionářů za vlastizrádce, viz níže.

K trestnému činu poškozování cizích práv:

Monarchisté uvádějí veřejnost i úřady v omyl tvrzením „Horší je vyrovnat se s diskontinuitou republiky, která nevznikla ani legálně ani legitimně a jejíž strůjci zcela ignorovali právní řád jen pro svůj právní prospěch“, konec citace str. 21.

Monarchisté uvádějí v omyl občany nepravdivým tvrzením o nelegitimním vzniku ČSR. ČSR vznikla vyhlášením Washingtonskou deklarací na základě přirozenoprávního občanského principu, když teokratický princip monarchií „Deo Gratia“ byl vyvrácen výsledkem dějinného procesu I. světové války. Monarchistický teokratický princip „Deo Gratia“ je z hlediska mezinárodního práva neplatný všude tam, kde byl politickými a právními akty vyvrácen (zániky monarchií po I. válce, volbou po II. válce např. v Itálii). Princip legitimismu byl naposledy právně vyvrácen v Rakousku 2004, kdy Habsburkové rozhodnutím rakouského státu byli opětně vyvlastněni, a to definitivně, a jejich nároky na trůn byl opět zrušeny. Diskontinuita práva v ČR nevznikla, neboť právo ČR - nástupníka ČSR - není odvozeno od práva habsburské dynastie, které naopak je v našem právním řádu nelegitimní a nelegální. Právo ČR je odvozeno od nástupnického práva ČSFR, odvozeného od nástupnického práva ČSSR, odvozeného od nástupnického práva ČSR (období protektorátu je právní hiát). Jde o trestný čin poškozování práv České republiky monarchisty jako práv cizích. Dokonání trestného činu potvrzují monarchisté tvrzením na str. 23 „Kdo jiný nežli katolická církev má právo „z Boží vůle“ mazat nastupujícího panovníka?“ konec citace.

Monarchisté zde potvrzují hlášené právo „Deo Gratia“, které je v rozporu s platným právním principem „Z vůle lidu, z

vlády lidu a pro lid". Z hlediska platného právního řádu se hlásá jeho popření a nastolení práva feudalismu „z boží milosti“.

K trestnému činu hanobení rasy, národa a přesvědčení:

Monarchisté hlásají toto:

„Jaký je Váš pohled na legionáře ve Velké válce (míněna I. válka), kteří bojovali proti monarchii? Dopustili se vlastizrady?“ Konec citace, str. 26, 14. 3. 05

Odpověď: „Z hlediska právně-vojenského bylo porušení vojenské přísahy vždy kvalifikována jako vlastizrada, ale mnohé informace, které jsou již 80 let předkládány jako nezvratná fakta o duchovní „temnotě“ bývalé monarchie i příčin jejího zničení jsou natolik nasyceny historicko-politickou propagandou, že i dnes zatemňují objektivní posouzení roku 1917-1918 i let předešlých. I současný stát totiž nutně potřebuje sebezduvodnění a vnitřní ideu, a to i tehdy, když bude tato idea ze 70 procent vylhaná“. Konec citace.

Monarchisté napadají hanobením rasy, národa a přesvědčení bojovníky na I. ČSR - legionáře a jejich právního nástupce - Čs. obec legionářskou, in concreto též legionáře dědečka 2. oznamovatele Dr. Jaroše Nickelli. Napadají především politické přesvědčení legionářů, že měli legitimní právo bojovat proti společenské formě habsburské dynastie, která vládla od poslední korunovace Ferdinanda Dobrotivého nelegitimně, neboť panovníci Franz Josef I. a Karl I. se nedali z vlastní vůle korunovat českými králi, a tím vládli nelegitimně. Přísaha při narukování I. války byla nelegitimní, vynucena násilím nelegitimního státu a nelegitimního panovníka, a tudíž legie se jí necítily vázány. Dle právního statu ČR jsou legionáři, a zejména jejich právnická osoba - Čs. obec legionářská - zasloužilými budovateli státu, každoročně vyznamenávanými státem, prezidentem republiky a ústavními institucemi. Tudíž jde o dokonané hanobení národa, rasy a přesvědčení se strany monarchistů „in pleno senso“. Totéž monarchisté opakuji na str. 35, zde navíc s hanobením TGM a E. Beneše, kteří se zákonem Lex Masaryk a Lex Beneš zasloužili o stát. Jde tu rovněž o popírání obou zmíněných zákonů.

Jedná se rovněž o trestný čin pomluvy, neboť monarchisté vycházejí nikoli z platného právního řádu, který legionáře řadí mezi zasloužilé členy republiky, ale z vymyšlené legitimizace údajných a neplatných norem rakouské monarchie. Pomluva legionářů z velezrady a vlastizrady je dokonáný trestný čin na internetu monarchistů.

Hanobení Čs. obce legionářské monarchisté opakuji též označením srbobijce, monarchisty nacistického kriegerkameraada Huga Salm-Reifferscheidta za „dobrovolníka bojovníka proti Maďarům v r. 1919“, který by údajně měl být přijat jako legionář - str. 38. (Sic!!!)

Pan Salm byl srbobijce, poručík 14. pluku dragounů, aktivní válečník srbské fronty v úseku Dolní Tuzla-Šabac od r. 1914 do r. 1916, poté válečník na jihozápadní frontu v úseku Maribor,

poté převelen k automobilkorpsu do Vídně a zproštěn válečné služby jako aktivní člen habsburské panské sněmovny provádějící aktivní protislovanskou, protiitalskou a protirumunskou politiku až do r. 1918. Poté přešel k čs. armádě, a sloužil v XI. autokoloně v Michalovcích, Košicích a Užhorodě, přičemž nemá jediný aktivní záznam boje s Maďary. Zatajil čs. armádě rakouské vyznamenání, zlatý záslužný kříž. Uchovával za nacismu prapor kriegerkameradů I. války a vstoupil do nacistické Kriegerkameradschaft 15. 11. 1939 s dalším kriegerkameradem I. války, leutnantem 25. polního pěšího pluku infanterie Tugemannem, válečným zločincem, nacistou, kterého Salm zaměstnával jako vrchního účetního a byl s ním ve spolku NSRKB Kriegerkameradschaft a nechal se do jeho alba Kriegerkameradů fotografovat.

Požadavek monarchistů na zařazení Salma do ČSOL je nehorázným hanobením rasy, národa a přesvědčení. Árijec Salm dle Fragebogu 29. 9. 1939, kriegerkamerad Salm dle přihlášení 15. 11. 1939, kamerad nacistů Weselky, Tugemanna a dalších, nemá v ČSOL co pohledávat. Kromě hanobení přesvědčení ČSOL jde o přímé hanobení přesvědčení Dr. Jaroše Nickelli jako přímého pozůstalého po legionáři Holíkovi, který zemřel na výslechy gestapa poté, co Salmův kriegerkamerad Tugemann odvedl do Osvětími jeho strýce a Holíkova tchána Štěrβάčka, člena Obrany národa a Sokola. Jde o účelovou lež monarchisty pana Srba, o hanobení legionářů.

K popírání nacistické organizace DAF-NSDAP:

Monarchisté tvrdí, že šlechtična Ida Salm-Schoellerová nebyla v nacistických organizacích, protože údajně „byla pouze v odborech, které byly stejně povinné jako za komunistického režimu ROH“, konec citace str. 39, 14. 3. 05.

Organizace Deutsche Arbeitsfront - NSDAP byla přidruženým organizačním svazem NSDAP podle organizačního plánu NSDAP. Říšský vedoucí NSDAP dr. Robert Ley, válečný zločinec Norimberského soudu, který se na soudu oběsil v cele, byl přímým organizačním vedoucím DAF. DAF vznikla naopak zrušením všech německých odborů zákazem Hitlera. Členství DAF pro jednotlivé členy nebylo povinné, bylo naopak dobrovolné. Ida Salmová měla registrační číslo 32.995 dle nacistické dokumentace NSDAP ve Svitávce (Mor. zem archiv Kunštát). Dále byla registrována v kartotéce nacisty Tugemanna (Archiv MV Praha, Tugemannova kartotéka, lustrační zpráva Ida Schoeller 1959, KS - MV Brno, 16. 10. 1959). Organizace DAF se podílela na zločinech nacismu, u nás například naháněním českých dělníků k německu (rozsudek MLS Brno, kauza Rudolf Czaluba Blansko). DAF měla podřízenou Deutsche Reichsarbeitsdienst - Říšskou pracovní službu, která likvidovala Lidice, Ležáky atd.

Monarchisté popírají nacistický charakter a zločinecký charakter DAF, organizace souzené Norimberským soudem. Toto dle oznamovatelů patří k nejhorším trestným činům vedle hanobení legionářů, TGM a České republiky, jichž se monarchisté dopouštějí.

K popírání Listiny práv a svobod:

Monarchisté popírají základní občanská práva jiných skupin občanů tím, že nadřazují princip vlády „Deo Gratia“ nad občanský princip „Vláda z lidu, právem lidu a pro lid“. Zejména popírají čl. 15 Listiny „svoboda smýšlení, svědomí a náboženského smýšlení zaručena“. Napadají a hanobí občany dvou republik ČR a Polska, legionáře za jejich smýšlení a příslušnost k politické skupině, napadají evangelíky za jejich smýšlení a vyznání. Dle čl. 14 napadají a omezují svobodu pohybu a pobytu Romů. V případě osoby Dr. Jaroše Nickelli napadají jeho občanské a autorské jméno, což zaručuje čl. 10 Listiny. Napadají tím též jeho původ, tudíž právo na důstojnost dle čl. 10. Nejpregnantnějším činem je popírání občanské rovnosti, hlásání nadpráví monarchismu. (Teoretické „Právo Deo Gratia“ mají všichni občané světa, bez ohledu rasy, vyznání a přesvědčení, nikoli vyvolení. Kastovnictví je rasistický princip.)

Vzhledem k tomu, že oznamovatelé mají za to, že dostatečně prokázali v odůvodnění z podezření na trestné činy oznámených monarchistů jako osob fyzických i jako právnické osoby, prokázali dle nich trestní charakter těchto činů, trvají na důkladném vyšetření. V případě odložení podají stížnost a protesty na kompetentní místa. Oznamovatelé žádají, aby Ministerstvo vnitra na základě tohoto šetření znovu zvážilo registraci monarchistů a zákaz činnosti této dle oznamovatelů protistátní organizace. Oznamovatelé věří v serióznost Policie České republiky a v neodložení svého oznámení. Oznamovatelé využívají svého práva postavit se na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a svobod dle čl. 23 Listiny práv a svobod.

S přátelským pozdravem

1. oznamovatel Za ČSNS pověřený zástupce
RNDr. Josef Skalník

2. oznamovatel PhDr. Jiří Jaroš (Nickelli) Bílovice
n. Sv. 124

Český svaz bojovníků za svobodu Praha, Čs. Obec legionářská
Brno, Odpůrci nacistické vlády - Muzeum Blansko, Petiční výbor
KDFW, NPÚ Pardubice, OÚ Choltice

Přílohy: Internetové stránky z 14. 3. 05 Koruna Česká